

Bu Cumhuriyet Saçma, Miadı Dolmuş ve Suludur

Editörün Notu: Bob Avakian'ın çevirisini aktardığımız bu makalesi 20 Nisan 2020 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. Kaynak için bkz: <https://revcom.us/a/644/bob-avakian-this-republic-ridiculous-outmoded-criminal-en.html>

‘‘Büyük Amerikan demokrasisinin’’ hayranları tarafından şu hikaye sıklıkla anlatılır: Ülkenin kuruluşu sırasında Benjamin Franklin’e sorulur: “Ne tarz bir yönetime sahibiz?” Ve Franklin yanıtlar: “Eğer sahip çıkabilerseniz – Cumhuriyetimiz var”. Ve şimdiye kadar 200 yıldır buna sahip çıkıldı. Ancak burada sorulması gereken soru, şu an hiç olmadığı kadar keskin bir şekilde şudur: **Bu gerçekten de sahip çıkmaya değer bir şey mi? Herhangi bir iyi insan bunu isteyebilir mi?**

Bugüne gelindiğinde bu cumhuriyetin saçma ve miadı dolmuş doğası koronavirüs krizi ile birlikte daha da su yüzüne çıktı. Bunun bir boyutu, Amerikan burjuvazisinin cumhuriyetinin 50 farklı eyalete bölünmüş olması ve bu eyaletlerin her birinin birbiriyle ve federal hükümetle her seferinde çatışmasıdır. Özellikle de bu koronavirüs krizinde, krizle başedebilmek için birlik olup olaya müdahil olmak yerine bu çatışmaları devam ettirmişlerdir. Bu krizde irrasyonel, anti-bilimsel Trump/Pence faşist rejiminin gölgesindeki federal hükümetle işler daha da beter hale getirilmiştir. Ancak, eğer bütün bunlar olmasaydı da süreç yine bu şekilde yaşanacaktı.

Bu burjuva cumhuriyetinin saçmalık olduğu ve mevcut biçimiyle artık miadının dolmuş olması, ulusal seçimler yoluyla dahi kolaylıkla anlaşılabilir. Ülke başkanının doğrudan halk oylamasıyla seçilmesi yerine, kurul kararıyla kurul üyeleri tarafından ve bir kez daha ifade etmek gerekirse 50 farklı

eyaletin kurul üyeleriyle seçilmesi gibi bir durum mevcut (Bu düzeneğin bu şekilde işlemesi, yakın bir şekilde ''Birleşik Devletler'' konseptinin kuruluşunda yer alan Güneyli eyaletlerin halen tabi oldukları köle tabanlı ekonomidir, seçim kurulu sistemi aracılığıyla bu eyaletlerin çıkarları ve köleci yönetici sınıfının çıkarları korunmuştur. Bu çıkarlar anayasada olan ve köleleri her şeyden önce bir mülk sayan ve bir insanın 3/5'i olarak kabul eden maddeler aracılığıyla korunmuştur)

Bu hükümet sisteminin (kendi burjuva terimleri içerisinde bile) ne kadar saçma ve miadı dolmuş olduğu aslında bu düzenlemenin bir parçası olan ve her ne kadar bazı eyaletlerin nüfusu diğerlerine kıyasla çok daha fazla olsa da, her eyaletin Senato'ya iki kişi seçtiği ve bugün ortada olan mevcut durumla daha da açığa çıkmaktadır. Örneğin bugün nüfusun yüzde otuzuna sahip olan eyaletler, Senato'nun yüzde yetmişini seçmekte ve böylece nüfusun kalan yüzde yetmişi Senato'nun yüzde otuzu tarafından ''temsil'' edilmektedir.

Pek çokları bu durum için farklı çözümler önerdiler. Buna seçim kurulu sisteminin iptal edilip yerine Başkan ve Başkan Yardımcısının halk oylaması sonucu seçilmesi de dahildir. Ancak öncelikle şunu belirtmek gerekiyor ki, bu durumdan avantaj sağlayanlar yani halk oylaması sonucu kaybedip seçim kurulu sayesinde kazananlar (ki bugünlerde bu daha ziyade Cumhuriyetçilerdir) bu avantajlarından vazgeçmek istemeyeceklerdir.

Ayrıca Senato'nun nüfusa göre "çarpık" dağılımını (yukarıda bahsedilen 30/70 ve 70/30 değerleri) değiştirmenin kolay bir yolu yoktur, ayrıca değiştirilse dahi yalnızca daha da orantısız olacaktır. Çünkü bu ülkenin şu andaki nüfus dağılımı ekonomide yer alan onlarca yıllık değişimler sonucunda şekillenmiştir. Buna küçük çiftliklerin ve bireysel çiftlik işletmelerinin oynadığı rolün, ziraatin endüstrileşmesiyle gerilemesi de dahildir. Ayrıca bu ülkede gittikçe yükselen asalaklık durumu ile paralel olarak ilerleyen tüketim

ürünlerinin uluslararası ölçekli -özellikle de Latin Amerika, Afrika ve Ortadoğu'yu kapsayan Üçüncü Dünya ülkelerindeki- ter atölyelerinde muazzam sömürüler sonucunda üretilmesi durumu bulunur. FIRE olarak bilinen finans, sigortacılık ve gayrimenkul sektörleriyle beraber, yüksek teknoloji endüstrisinin ve de ekonomik aktivitesi bu ülkenin dışında işleyen hizmet sektörü de örnek olarak belirtilmelidir.

Yani burada özellikle kentsel alanlarda yaşayanların, bu nüfusun orantısız dağılımı ve Senatörlerin seçilmesi ile ilgili yaptıkları eleştiriler meşru olmakla beraber, FIRE ve yüksek teknoloji endüstrisinin verili durumu göz önünde bulundurulduğunda bunun gerçekçi bir ikinci yolu yoktur. Bu nüfusun farklı bir şekilde dağıtılması mümkün değildir, ayrıca pratik bir şey de değildir. Bu ülkede mümkün olmayan bir başka şey ise (ki aynı şekilde şehirli nüfusun arzulayacağı bir şeyde değildir) ekonominin eski formuna, yıllar önce kurulu olduğu şekline geri dönüp o şekilde işlemesidir ki, bu şu andaki ekstrem asalaklık seviyesi ve nüfusun bir kısmının yüksek standartlarda yaşamasına olanak vermez. Bu standartlara orta sınıfın bir bölümü de dahildir (ki orta sınıf arasında da pek çok insan koronavirüsü krizi vurmadan önce de ekonomik olarak zorlanıyordu ve kendilerini güvensiz hissediyordu, ancak öte yandan bu ülkede ölümcül bir yoksulluğa ve şiddetli baskılara mahkum edilen on milyonlarca insanın elbette lafı bile edilmez) Ve yine bir kez daha belirtmek gerekirse, nüfusuna oranla temsil gücü daha fazla olan ufak eyaletlerin Senato'nun nüfus dağılımına uygun düşecek şekilde seçilmesi gibi bir sistemi (Örneğin, Temsilciler Meclisindeki gibi belirli bir nüfusun oranına göre seçilmeleri) kabul etmesi de yine çok olası değildir, çünkü bu nüfusu daha az olan eyaletlerin sahip oldukları üstünlüğü, nüfusu daha fazla olan şehirleşmiş bölgelere teslim etmesi anlamına gelir.

Ve tabi birde bütün bunlarla bağlantılı olarak Trump/Pence faşist rejimi var, ve bu rejim ("*Ölümcül Normallik İllüzyonu ve İleriye Doğru Devrimci Yol*" yazısında analiz ettiğim gibi)

bütün tutumu ve öncelikleri ile birlikte koronavirüs kriziyle (ve de genel problemlerle) bilimsel zemini olan bir yaklaşımla mücadele etmenin önünde bir engel teşkil etmektedir. Ve bunun da ötesinde: *Fakat temel anlamda, bu “normalliğe dönüş” kavramı, halk kitlelerinin maruz kaldığı kapitalizm-emperyalizm sisteminin doğası ve işleyişi ile dağıtılacak bir tür yanılsamadır.* ((Bob Avakian, “The Deadly Illusion of “Normalcy” and the Revolutionary Way Forward” – Türkçesi için bkz:

Miadı Dolmuş ve Suçlu

Miadı dolan ve kendi söylemi içerisinde saçma olan sadece Amerikan burjuvazisinin cumhuriyeti değil, ancak daha temelinde bütün bir kapitalist sistemin artık miadının dolduğu, suçlu olduğu ve özellikle de *bunun Amerikan versiyonunun* suçlu olduğudur. **Hakikat, asla göz ardı edilmemesi, kaçınılmaması ve içinde barındırdığı bütün korkunç suçların açıklanması gereken hakikat, bu ülkenin milyonlarca Afrikalı köle ve bu toprakların esas sahiplerinin soykırımını üzerine kurulmuş olduğudur.**

Kölelik ve soykırım gibi bu korkunç suçlar ve bunların herhangi bir şekilde rasyonel hale getirilmeye çalışılması, meşrulaştırılması bu ülkenin kuruluş belgelerinde kutsal bir şekilde yedirilmiştir. Belirtildiği ve daha önce ortaya koyduğum üzere, Anayasa köleliği kurumsallaştırmış ve bunu meşrulaştırmıştır:

“Eğer kölecilik olmasaydı, bugün bildiğimiz Amerika Birleşik Devletleri de olmazdı. Bu basit ve temel bir hakikattir.”
((Bob Avakian, BASics 1:1

Yazarın ilave açıklaması:

“Bu büyük Amerikan demokrasisinin” çeşitli savunucuları

(bahanecileri), sonuç olarak ABD'nin köleliğe son veren bir İç Savaş yaşadığını iddia ederler – Bu İç Savaş'ın en azından bir şekilde kölelik uygulamalarını bir şekilde ortadan kaldırdığını veya en azından “yumuşattığını” iddia ederler. (Hatta bazıları, Amerika'daki Siyahların, köleliğin bu şekilde sona ermesinden dolayı “minnettar” olması gerektiğini söyleyerek ahlaki bir yozlaşmaya düşmüşlerdir) İç Savaş'ın kölelerin özgürleşmesine yol açtığı doğrudur. Bu nedenle, bu ülke kurulduktan ve bağımsızlığının konsolide edilmesinden sonraki süreçte İç Savaşın, bu ülkenin savaştığı tek haklı savaş olduğuna işaret ettim. Ancak bu kesimler, bu savaşı yüceltmek yerine (sık sık kendi yürüttükleri savaşlarda yaptıkları gibi) bunu trajedi olarak anarlar – “*kardeşi kardeşi kırdırmıştır*” denir. Bu kişiler, kendilerine izin verildikten sonra, İç Savaş sırasında Birlik Ordusunda yaklaşık 200.000 Siyahinin savaştığını ve beyaz muadillerinden daha yüksek bir oranda öldüğünü görmezden gelirler – Ve bu Siyah özgürlük savaşçıları, köleliği korumak için savaştan Konfederasyon Ordusu'ndaki beyazları kendi “kardeşleri” olarak görmemiştir!

Aynı zamanda, İç Savaş'tan yalnızca on yıl sonra, federal hükümet Güney'de Yeniden Yapılanmaya son verdiğinde Siyahi halk bir kez daha Ku Klux Klan tarafından yürütülen “Jim Crow” ayrımcılığı, linç ve genel terör sistemi aracılığıyla yetkililerin ve “yasal sistemin desteğiyle ve çoğu kez doğrudan katılımıyla” en korkunç zulümlere maruz bırakıldılar. Özellikle de ülkenin Güney kısmında bu durum yoğunlaştı. Ve her ne kadar 2.Dünya Savaşı'ndan sonra Sivil Haklar Hareketi yoluyla bu sistemden kopartılan bazı tavizler olsa da, gerçek şu ki, bu ülkedeki Siyahi halk sistematik baskıya ve devam eden teröre maruz kalmaya devam etti, bu terör şu an ülkenin her yerinde çoğunlukla polis tarafından yürütülmektedir.

Revcom.us'taki “*Amerikan Suçları*” yazı dizisi, bu sistem ve yönetici sınıfları tarafından dünya çapında işlenen büyük ve korkunç suçların çoğunu -hepsi olmasa da pek çoğunu- gündeme

getirmektedir.))

Bağımsızlık Bildirgesinde, İngiltere Kralı köle isyanlarını (“İçimizdeki coşkulu başkaldırıları”) teşvik etmesinden ötürü kınanır ve de “acımasız Kızılderili vahşilerini” sınırlarımıza kadar getirmeye çabalamakla eleştirilir. ((Bob Avakian Bağımsızlık Bildirgesi’nin yazarı Thomas Jefferson ile ilgili şunları yazdı:

Bazen Jefferson’un aslında köleliğe karşı olduğu ve buna bir son vermek istediği iddia edilir. Ve Jefferson tarafından yazılan köleliğin aslında bir yıkım olduğu ve önümüzdeki dönemler için olumsuz sonuçları olacağını söylediği bazı ifadeleri de bulabilirsiniz. Jefferson’un kölelik hakkında yazdıklarının yanlış yorumları da olmuştur. Önemli bir örneği belirtmek gerekirse, Bağımsızlık Bildirgesi’nin taslaklarında yazdığı pasajlar bulunmaktadır. Deklarasyonun son versiyonlarında İngiltere Kralı ve İngiliz hükümeti, köle ticaretini ABD’ye dayattığı için şiddetle kınanmıştır. Şimdi, gerçekte Jefferson ve Virginia’daki köle sahibi sınıfı, her ne kadar kendileri de başka devletlere köle satışına dahil olmuş olsalar da, uluslararası köle ticaretinin bazı yönlerine karşı çıkıyorlardı. Bu bağlamda, bu Virginia köle sahiplerinin temel motivasyonu, köle fiyatının düşmemesiydi, çünkü kendileri Amerika’daki büyük köle satıcıları haline gelmişlerdi. Temel olarak, uluslararası köle ticaretinin devam etmesine karşı olmalarının nedeni de budur. Bu durumu, her şeyden önce mülkiyet ve bu özel mülkün (insanın) satışıyla ilgili arz ve talep açısından ele almışlardı. Böylece, burada Jefferson bir kez daha köle sahibi sınıfın çıkarları için hareket etti ve küçük bağımsız yeomenlerden oluşan bir toplum, “tarım toplumundan” köle sahibi plantasyon sistemine dönüştürüldü.

Bu, elbette, Jefferson’un Bağımsızlık Bildirgesi’ndeki tüm erkeklerin ve onların “devredilemez haklarının” eşitliğine yönelik yüce ifadeler ile öte yandan Jefferson’un sadece kölelere sahip olmakla kalmayıp aynı zamanda köle sahipleri sınıfı ve kölelik kurumu adına sürekli hareket etmesi

şeklindeki çarpıcı gerçek arasındaki daha büyük çelişki ile ilgilidir ve genel anlamda bunun bir parçasıdır. Jefferson, kölelik hakkında bazı ahlaki nitelikler ve bunun yeni Amerikan cumhuriyeti için uzun vadeli sonuçlarından bahsederken bile durum bu şekildedir. (Bkz: *Komünizm ve Jeffersoncu Demokrasi*))

Ve bu ülkenin yöneticileri tarafından işlenen bu canavarca suçlar -ki bu suçlar bu ülkenin en temel yapısının, ilişkilerinin, dinamiklerinin de işleyişini oluştururlar- bu ülkenin kuruluşundan bu yana sadece işlemeye devam etmekle kalmadı, aynı zamanda alabildiğine yayıldı. Bunlar, kelimenin tam anlamıyla milyarlarca insanı, dünyadaki tüm ülkeleri acımasızca sömürüye, öldürücü bir baskıya ve 2. Dünya Savaşı'nın sonunda nükleer silahların kullanımı da dahil olmak üzere büyük çaplı yıkıma maruz bırakarak büyük ölçüde genişlemiştir. Birçok "liberal" Ronald Reagan'ın bu ülkeyi "tepede parlayan bir şehir" ilan etmesine halen katılır, dünya için bir özgürlük işareti olduğuna inanır, oysa gerçek şu ki:

"Bu ülke kölelik ve soykırım üzerine kurulmuştur, ve yine bu ülke insanları alçakça sömürüp, baskı altına almaya devam etmekte, doğayı tahrip ederken, kitleler için korkunç sonuçları olacak dünyanın her tarafında ölümcül işgaller ve darbeler düzenlemektedir." ((Bknz: https://revcom.us/a/635/bob-avakian_on-impeachment-crimes-against-humanity-liberals-and-lies-en.html))

Çok daha iyi bir toplum ve çok daha iyi bir dünya yaratma hedefindeki bir devrimle bu saçma, miadı dolmuş suç sistemine bir son vermek, bütün insanların bilinçli olarak yüzleşmeye istekli olması -ve bazı insanların yüzleşmek dışında bir seçimi zaten yoktur- ve bilinçli olarak üstlenmesi gereken bir zorluğu içerir. Bu sistemin gerçekte ne olduğuyla yüzleşilmesi gerekiyor. Bu sistemin işleyişine, dünyayı baskı altında tutmasına, insanlığın kaderini ve koşulları belirlemesine izin vermenin ne anlama geldiğiyle yüzleşilmesi gerekiyor. ((*"Niçin Gerçek Bir Devrime İhtiyacımız Var ve Nasıl Gerçekten Devrim*

Yapabiliriz?" videosu ayrıca "Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet için Anayasa (Tasarı Önerisi) " metinleri revcom.us web sitesinde mevcut.))